

Deník

sem z papíru a tvrdých desek, vypadám jako síť, ale síť nejsem. Bez obsahu nejsem moc důležitý. Jsem od toho, abych sloužil k zapisování. Částečně na mém majiteli, co do mě napíše. jsou to tajné věci a já znám jejich tajemství, pak částečně na mém majiteli, jestli mě uchrání, aby tajemství bylo jen mezi mnou a jím. Jsem Deník.

Tady začíná můj příběh.

Den byl jako každý jiný. Spal jsem jen tak v regálu a pak se mi změnil život. koupila si mě jedna holka! Lice jsem nevěděl jaké to bude být jejím deníkem, ale aspoň jsem tu nemusel být v tomhle obchodě, strašně moc jsem to tu nenáviděl. Opravdu jsem se měl krásně. Tol se doby, co si mě koupila, krátila, zlobila a psala do mě úhledným písmem. Nikdy však měla špatnou náladu a pomlouvala, nadávala, ryla do mě a nenamalovala do mě žádný obráček. Běsto mi to nevadilo a cítil jsem se jako nejlépe upravený, nejpěknější a prostě nejlepší deník na světě. Jako deník, se cítilm velice důležitý, protože ukrývána v sobě tajemství.

Licity, nálady, národy, tajemství, hrady a její tajné lásky a spousty dalších, to vše jsou tajemství. Deník je prostě soukromí a osobní věc, do které se nesmí nikdo dívat. Měli byste chránit svůj deník, aby nedopadl ve špatných rukou. Zabil jsem šťastnou věc, bráše mé majitelky našel mou skryš a pořádk si mě prohlížel, při tom se pořád smál, pak našel stránku o sobě, vrátil se, vytrhl list a roztrhal ho na kusy. nemohl jina se na to dívat. Moje majitelka to viděla, naštvola se a vynadala mu. Každý má přece právo na své soukromí!!! Tol se doby si mě nikdo neče, protože mám nový zámek a k tomu klíč, mám i novou skryš. mám stále krásnou úpravu, takže se mám vážně skvěle! a vám radím, chráňte si své soukromí! a další rada: neokoukat, nešťourat!!!